

ת"פ 28059/09 - מדינת ישראל נגד א.כ.

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 28059-09 מדינת ישראל נ' כ

בפני כבוד השופט אליאנה דניאל
המאשימה מדינת ישראל נ' כ

נגד
א.כ.
הנאשם

זכור דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיית הריאות בהתרצות למקום מגורים, בניגוד לסעיף 406 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בהכרעת הדיון נקבע כי ביום 14.9.7. בשעה 11:00 לערך, החתים הנאשם פנקס אסיר משוחרר בתחנת המשטרה בראש העין. הוא יצא מתחנה, הגיע לדירה הסמוכה לתחנה, ופתח את דלת הדירה באמצעות מפתח שלקח מארון החשמל שמחוץ לדירה. לאחר שהכנס את ידו פנימה, נתקל הנאשם בבעלת הדירה אשר שאלה למשו, ובהמשך עזב את המקום.

טעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע בערכיהם החברתיים של הגנה על קניינו, פרטיו ותחושת ביטחונו של האדם, וכן הגנה על האוטונומיה של האדם בתחום ביתו. מדובר בעבירות הטומנות בחובן סיכון לאסקלציה ולהתקחות אלימה עם בעלי הבית, כפי שאירע בעבר בעבירות מסווג זה. הנאשם ביצע את העבירה לאור יום, ללא מORA, באמצעות מפתח שלקח מארון הנמצא מחוץ לדירה ובעת שהמתלוננת נמצאה בביתה.

ב"כ המאשימה טענה כי מעשי הנאשם מאופיינים בתכנון ובଉורמה ולנאשם הייתה שליטה על שלבי הביצוע. לאחר שנתפס בcpf על ידי המתלוננת, נמלט לבתו והחליף בגדיו, ובכך יש כדי ללמד כי ניסה למנוע את תפיסתו ולטשטש את הריאות.

ב"כ המאשימה צינה את החומרה שבעיתוי ביצוע העבירה, בסמוך לאחר שהחתים את כרטיס האסיר שלו, ומיד לאחר שעזב את תחנת המשטרה. זאת, פחות מחדשים ממועד שחרורו ממאסר, לאחר שהקל עמו בינויו שליש מעונשו. התנהגותו מעידה על היעדר מORA מפני החוק ועל כך שמדובר ברצידיביסט שמרתתו בצע כסף. נטען כי הנאשם לא חסר בזמן שיפוטי, ניהול הוכחות ולאלקח אחריות על מעשיו. לנאשם עבר פלילי מכבד

עמוד 1

ורלוונטי, בגין ריצה תקופות מאסר ממושכות, ולהובתו 2 מאסרים מותנים בני הפעלה, אשר לא היה בהם כדי להרטיעו מלשוב ולבצע עבירות.

באשר לנسبותיו האישיות, טענה ב"כ המאשימה כי אין קשר בין הנسبות המctrחות של הנאשם לבין ביצוע חזר ונשנה של עבירות רכוש, וכי בית המשפט נדרש לנسبות אלו בעבר והקלו עמו, ואולם הנאשם מזלזל בהזדמנויות שניתנו לו. ב"כ המאשימה עטרה לקבעת מתחם עונש הולם בן 30-15 חודשים מאסר, ולהשתת על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון, הפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר, מאסר על תנאי, ענישה כלכלית שתתגעו בכספיו, ופיזי למתלוננת.

3. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הורשע בעבירות התפרצויות ברף הנמור, ללא תכנון ולא תחוכם, שכן כאשר נתקל בבעל הדירה הוא שוחח עמה ועצב את המקום. נטען כי אין לראות בהתנהגותו לאחר המשעה התנהגות עברינית, וכי לא התmesh כל סיכון בהתנהגותו, באשר לא תקף את המתלוונת ולא איים עליו.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר אימנו טופלה על ידי מוסדות בריאות הנפש, והוא עצמו נשלח בגיל 6 לבית אומנה ומאז התגלגל בין פנימיות. הוא לא סיים אף את כיתה א', יצא לעבוד בגיל 13, בגיל 19 גר במשך שנה על ספסלים, נחשף לעולם הפשע ולגורמים עבריניים, ואף נקלע בהמשך לחובות בגין הימורים.

נטען כי משנת 2003 ועד שנת 2011 לא ביצע הנאשם עבירות, וכי חזר לבצע עבירות בשל פטירת בנו ממוות בעריסה. לאחר אירוע קשה זה טופלה אשתו ע"י פסיכיאטר, וביתו לא חזר להיות כפי שהוא.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם שולב בתכנית טיפולית, ובקשה להפנוו לתקינות תסוקור אשר יבחן את האפשרות לגמילה וטיפול, במסגרת ניסיון אחרון לשיקום חייו. עוד הפנה ב"כ הנאשם להחלטת בית המשפט העליון שלא לשחרר את הנאשם לקהילה טיפולית, וטען כי נקבע כי בית המשפט הדן בתיק העיקרי יעשה כן. נטען כי הנאשם לא ביצע עבירות נוספות ולא הפר את תנאי השחרור, אשתו בהריון, ומשפחתו מטופלת ע"י הרוואה ומציה בקשרים כלכליים. הוגשו מסמכים המאשרים את הטענה בדבר קשיים כלכליים, וכן את הטענה כי המשפחה מטופלת ברוואה על רקע זה.

באשר למתחם הענישה, טען ב"כ הנאשם כי בית המשפט העליון קבע לעבירות התפרצויות אחת מתחם שהינו 18-6 חודשים מאסר, אף כאשר זו נעשתה בצוותא, תוך שבירת צילינדר הדלת וגניבת רכוש. הוגשו פסקי דין לתמייה בטענותיו. לפיכך, עתר להשתת על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, 6 חודשים מאסר אשר יכול יבוצעו בדרך של עבודות שירות, וביקש שלא להפיע את המאסרים המותנים או לחפוף את המאסרים המותנים זה לזה ולעונש שיטול במסגרת תיק זה.

4. הנאשם בדברו לעונש ביקש את רחמי של בית המשפט וממן הזדמנויות אחרונה לטיפול בקהילה טיפולית. הוא טען כי בכוונתו לעبور הליך גמילה וטיפול ולעלות על דרך הישר, על מנת שלא תפרק משפחתו.

דין וגזרת הדין

5. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. על בית המשפט להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בערכימ החברתיים שנגעו כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, במידה הפגיעה בערכימ, במדיניות הענישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

העריכים החברתיים אשר נגעו בעקבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם הם זכותו של האדם להגנה על קניינו, זכות האדם לפרטיות ולתחושת ביטחון, והגנה על הסדר הציבורי. בעבירות התפרצויות לבתי מגורים מגולמת פגיעה בוטה בפרטיות, המערערת את תחושת הביטחון האישי. עבירות אלו מהוות מכת מדינה של ממש, וקשה לתפוס את מבצעיהם. לפיכך, הענישה הננקטת הולמת את הפגיעה הclfלה - כלכלית ונפשית, נכון ההלכה לפיה אין מדובר בנזק לרbesch בלבד אלא בפגיעה קשה בתחום הביטחון של הפרט, שעה שנכנס אדם זר לבתו לשם ביצוע עבירה.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7453/08 מדינה ישראל נ' אורן אוזנה ואחרים:

"**לגייסתי, כינוי עבירות של פריצה וגנבה מבתים, רק כ"UBEIROT NGD HROCH"** (כפי שמקובל לקרוא לUBEIROT מסווג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לבתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקריםות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בכוונה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"UBEIROT RCOH", נתנת תהוצה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לשובבים, באשר למאהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שבתו של אדם נפרץ, תהוצה חוסר אונים וחוסר ביטחון מלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקורה חדרה לתוך התא האישי-משפחי השמור ביותר של האדם".

6. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, אני מוצאת כי העבירה לא נעשתה בתחוכם, ונראה כי אף לא הייתה מתוכננת. הנאשם לא גנב דבר, לא התmesh פוטנציאלי הסיכון, ולא נגרם נזק לדירה או לדלת. מנגד, פתיחת הדלת באמצעות לקיחת המפתח מרנון החשמל הסמוך מעידה על קלות הביצוע. יתרה מכך, אף אם אכן לא התmesh פוטנציאלי הסיכון, הרוי שמאגרו של הנאשם עם המתлонנות גרם למתרוננת על פי עדותה לחץ ולמפח נפש מתמשכים. יזכיר כי הגנבה בפועל נמנעה אך מאחר שה הנאשם פגע במפתחו במתרוננת.

7. **בחינת הענישה הנוגנת מגלת כי במקרים דומים הוטלו על נאים מאסרים לתקופות משמעותיות:**

א. **ברע"פ 13/4352, פלוני נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשהו של הנאשם אשר הורשע לאחר שמיית הריאות בעבירה של התפרצויות לדירה באמצעות פתיחת הדלת במפתח שהיה באIRON החשמל, כבקרה שלפני. גם באותו מקרה לא גנב הנאשם דבר, עקב הגעת הבעלים לדירה. על הנאשם נגזרו 24 חודשים מאסר בפועל והופעלו שני מאסרים מותניים במצטבר זה זהה ולעונש

שהוטל, כך שך הכל נידון הנאשם ל-3 וחצי שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

ב. **ברע"פ 2966/13, אורן נעמנה ואח' נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשהם של 2 נאשמים אשר הורשו בהתאם להודאותם. מבקש 1 הורשע בקשר קשור לביצוע פשע, התפרצויות למקום מגורים והחזקת מכשירי פריצה. מבקש 2 הורשע בסיווע להתרפרצויות למקום מגורים והחזקת מכשירי פריצה. מעשי המבקשים היו מתוכנים ומתחכמים, אך בסופו של יומם לא נגנב דבר מהדירה. מבקש 1 נידון ל-11 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 2500 ל"נ, ועל מבקש 2 נגזרו 7 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 1500 ל"נ. חרף המלצה שירות המבחן בעניין מבקש 2, ונסיבות אישיות מורכבות, נדחתה בקשהם.

ג. **בע"פ 370/14, אלכס סלפיטי ואח' נ' מדינת ישראל**, נידון הנאשם נתשה, ל-6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, ללא ניכוי חדשים מעצר. נתשה הורשע בשני אישומים, בהתרפרצויות למקום מגורים ובכינסה למקום מגורים, וכן בעבירות גנבה וקשר. המעשה היה מתוכנן ונעשה בצוותא. עם זאת, נתשה הודה בעבירות בגין החומר, נטל אחראיות על עצמו, ותשķיר שהוגש בעניינו היה חיובי. עסқין במאי שלא הייתה לו מעורבות קודמת בפליליים, ובשל כך ובשל עקרון האחדות בענישה קבע בית המשפט העליון כי יש להעמיד את עונשו על הרף התיכון של המתחם, שהינו 20-6 חודשים מאסר.

ד. **בע"פ (מחוזי חיפה) 13-02-17277, מדינת ישראל נ' רוסלאן פסחוב**, החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי מכוביד, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של התפרצויות בצוותא בבית מגורים, באמצעות פתיחת דלת הכניסה. לא נגנב דבר שכן הנאים נתקלו בבעל הדירה. נקבע מתחם שהינו 8-24 חודשים, נטלו העורור העונש הוחמר ל-15 חודשים מאסר בפועל, תוך שבית המשפט קבע כי אין מחלוקת בכך את הדיון עם המשיב.

ה. **בע"פ (מחוזי מרכז) 12-07-30105, סרגיי אונסיב נ' מדינת ישראל**, נדחתה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודהתו בהתרפרצויות למקום מגורים, היזק בדין, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית. בהתרפרצויות לא נגנב דבר, ולחותה הנאשם עבר פלילי שה廷ישן. בית משפט השלום גור על הנאשם 11 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 3000 ל"נ ופיצוי בסך 2500 ל"נ.

ו. **בת"פ (שלום ת"א) 14-08-1971, מדינת ישראל נ' אנדמרם יהנס**, הורשע נאשם, בעל עבר פלילי, לאחר שמיית הריאות בהתרפרצויות למקום מגורים, זוכה מהחזקת נכס חדש כגנוב. נקבע כי מתחם העונש ההולם הינו 12-24 חודשים, ועל הנאשם הוטלו 18 חודשים מאסר. כן הופעל מאסר מותנה במצטבר, כך שך הכל נידון הנאשם ל-26 חודשים מאסר בפועל.

7. לאחר שנדרשתי למכיל השיקולים הרלוונטיים, נמצא כי מתחם העונש ההולם את המקרה שבפני הינו 8-24 חודשים מאסר בפועל.

8. **בגירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה.**

לחומרה יש לשקל את עברו הפלילי של הנאשם הכלל 10 רישומים קודמים, במסגרתם ריצה מספר מאסרים בשל התפרצויות, עבירות גנבה, אלימות, סמים ועוד. עברו הפלילי מלמד כי הנאשם שב ומבצע עבירות, ואני חוזר למוטב גם לאחר ריצו מאסרים, וגם לאחר שבות המשפט נקט בעבר במידת הרחמים כלפיו, כפי שיפורט להלן.

זאת ועוד, לחומרה יתרה יש בכך שבעת ביצוע העבירה היו תלויים כנגד הנאשם 2 מאסרים מותנים, והוא שוחרר ברישוון וביצע את המעשה בו הורשע, חדשים ספורים לאחר שוחרר ממסר.

ה הנאשם ניהל הוכחות, לא חסר בזמן שיפוט, ועד היום אינו לוקח אחריות על מעשיו. בדברו לעונש, ביקש הנאשם את רחמי בית המשפט, ביקש כי תינתן לו הזדמנות אחזרונה והצהיר כי הוא מוכן לעשות כל מה שיידרש. אלא שעון בಗרי הדין האחרנים, תשלום תלויים ועומדים כנגד הנאשם מאסרים מותנים, מלמד כי הנאשם מבטיח חדשות לבקרים כי לא יחזור על מעשיו וمبקש מתן הזדמנות לשיקום. כך **בת"פ (שלום פ"ת) 12-02-16174-1**, בדברו לעונש הביע הנאשם חרטה על מעשיו, התיחס לקשרים שפקדו אותו, טען כי ברצונו לשים את חייו וח'י משפחתו ובקש מבית המשפט לאפשר לו לפתח דף חדש. הנאשם נידון ל-24 חודשים מאסר, ולמע"ת בר הפעלה בתיק שבפני.

בערעור על גזר הדין (**עפ"ג 12-12-49330**, **מחוזי מרכז**), נקבע כי לא נפלה בו שגגה, ואולם לפנים משורת הדין ומתחן התחשבות בנסיבות הטראנגיון ובהתה מות הבן, הקל בית המשפט לעונש שהוטל על הנאשם, והעמידו על 20 חודשים מאסר.

גם **בת"פ (שלום פ"ת) 27467-10-12**, הביע הנאשם חרטה על מעשיו וטען כי ביצע את העבירות מכיוון שהגיע לחרפת רעב. באותו מקרה צוין בגזר הדין כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית, במהלך עבר תהליכי הדרגתתי. הנאשם ציין כי הוא מודע לחומרת התנהוגתו, ולצורך לעורק שינוי מהותי באורחות חייו. גם אז התבקשה הקלה בעונש, בין היתר עקב העובדה של אשת הנאשם בהריון. בית המשפט קבע מתחם של 8-24 חודשים מאסר לעבירות ההתרצות בגין נידון הנאשם, וגזר עליו 14 חודשים מאסר בפועל, 10 מתוכם בחופף לעונש שהוטל בתיק הקודם, וכן מע"ת, קנס ופיצוי.

בשני התקדים שלעיל הודה הנאשם, לך אחריות על מעשיו, ובתי המשפט התחשבו בכך בהודאותו והן בנסיבות הקשות. אין ספק כי נסיבות חייו של הנאשם קשות, וכי מות בנו בערישה מהוות טראומה אiomah. עם זאת, כמפורט לעיל, בתיק המשפט התחשבו בנסיבות קשות אלו בעבר, ואף בערעור שהגיש הנאשם הופחת עונשו בשל נסיבות אלו. נוכח הדברים האמורים נראה כי הצהרות הנאשם בדבר הצורך לבצע שינוי באורחות חייו נעשות מהשפה אל החוץ, ללא הפקת לקחים אמיתיים וכנה.

לモתר לציין כי אין בטראומה שעבר הנאשם כדי להצדיק עבירות רכוש חוזרות ונשנות כנגד אזרחים תמים, אשר הנאשם במעשהיו שב ופגע בbijtim-մבצרים, ובחוששת הבטחן שלהם בbijtim.

זאת ועוד, העובדה שה הנאשם ביצע את עבירות ההתרצות בדרכו חזקה מתחנת המשפט, בה חתום לצורכי רשות האסיר שלו, מלבדת לפחות עדים כי הנאשם נעדר מORA, ומתקשה להבין את מצבו ולנצל את הזדמנות שנייתה לו עם שחרורו המוקדם.

10. במסגרת הטעונים לעונש התבקשה הפניתה הניגית הנאשם לשירות המבחן, על מנת שתבחן האפשרות לשלבו בהליך גמילה וטיפול בהתמכרותו להימורים. ב"כ הנאשם הפנה להחלטת בית המשפט העליון בעניינו

של הנאשם, במסגרת נקבע כי שאלת שילובו של הנאשם בקהילה טיפולית תבחן על ידי בית המשפט הדן בתיק העיקרי. באותה החלטה, **בש"פ 407/15**, דחתה כבוד השופט חיות את בקשה הנאשם להשתלב במסגרת הליכי השחרור בקהילה טיפולית. חרב היהת הנאשם משוחרר לחלופה, וחרב המלצה לשירות המבחן לשילבו בקהילה טיפולית, נדחתה בבקשתו על ידי 3 ערכאות, בין היתר בהתבסס על כך שה הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו, על אף שביצע את המעשה בהיותו אסיר לראשונה, ועל מנת שלא לכבל את ידיו של בית המשפט השומע את התקין וליצור עובדות בשטח. מכאן, שבניגוד לנטען במהלך הטעונים לעונש, בית המשפט העליון לא הורה כי הנאשם ישוחרר לקהילה בהליך העיקרי, אלא קבע כי התביעה תבחן במסגרת ההליך העיקרי.

ברע"פ 8049/13, איתמר חדד נ' מדינת ישראל, נידון עניינו של מבקש אשר הorschע על פי הودאותו במספר עבירות התפרצויות ובעבירות נספות. ניתנה בעניינו המלצה חיובית של שירות המבחן לטיפול בקהילה לשם גמילה מסמים, והבקשה עסקה בין היתר בתנאים לשילוב בגמילה במסגרת גזר הדין. נקבע כי במסגרת שיקול דעתו של בית המשפט ניתן לעשות שימוש במבחנים אשר נקבעו **בעניין סoiseה (בש"פ 11/1981)**, מבחנים שעשו בשאלתו האם הנאשם החל בהליך גמילה בטרם מעצרו, סיכוי הצלחת הטיפול, גיל הנאשם, הזדמנויות הגמילה שניתנו לו בעבר, סוג העבירות, עברו הפלילי של הנאשם ועוד.

בעניינו, מדובר בנאשם בן כ- 38, אשר כאמור נטל בעבר חלק בהליך טיפול בשירות המבחן, שולב בקבוצה טיפולית, ואשר שוב ושוב עמד בפני בית המשפט בהליכים פליליים שונים שננקטו נגדו, וזכה על הבנתו את הצורך לבצע שינוי בחיו. נדמה כי הליכים קודמים במסגרת שולב, והזדמנויות חוזרות ונשנות שניתנו לו בדמות הקלה בעונש ושחרור מוקדם, לא תרמו כדי לסייע לנאשם להפנימם את ההשלכות שבהתנהגותו העברינית, ולא צמצמו את הסיכון שבניסיונות העבירות.

ኖכח הביצוע החוזר של עבירות בכלל ובעבירות רכוש בפרט, נוכח מהות ההतמכרות הנטענת - להימורים, ונוכח הנימוקים אשר פורטו בהחלטות בהליך השחרור בעניינו - העדר קבלת אחריות, ביצוע העבירות תוך שני מאסרים מותניים תלויים ועומדים מעליו, חדשניים לאחר שחרור ממשר קודם, כשהוא אסיר משוחרר, איyi מוצאת כי יש מקום להפנומו לקבלת תסקير שירות המבחן, או להפנומו כתעת לקהילה טיפולית.

ኖכח הדפוס החוזר במסגרתו מביע הנאשם חרטה על מעשיו, מצהיר כי השתנה, מבקש כי תינתן לו הזדמנות אחרת ומיד לאחר ריצוי עונשו שב לבצע עבירות, סבורתני כי עסוקין בנאשם שאינו ראוי לאמון בית המשפט.

יוזכר כי במקרה שלפניו הנאשם אף מביע חרטה ואין לoked אחריות על המעשה בגין הorschע.

כאן המקום לציין כי במקרים אליהם הינה ב"כ הנאשם בטעוני, ובهم הופנו נאשמים למסקירת שירות המבחן, או שנגזרו עליהם עונשים מקלים, דובר במקרים מסוימים לחייב הנאים אחראיות על מעשייהם, הודה בהם, והתקיימו נסיבות מקרים מסוימות.vr, ב**ת"פ (שלום ב"ש) 5081/02 מדינת ישראל נ' שמעון אבוקסיס**, הorschע נאשם בעבירות מרובות של התפרצויות לבית מגורים, ובעבירות נוספות. עסוקין בנאשם אשר הודה במעשיו ולקח אחריות. בעבר הרשותה ישנה אחת בלבד, ונסיבות חייו קשות וככלו אינוס על ידי אביו והתעללות מינית במעצר. באותו עניין העניק בית המשפט משקל מכריע לשיקול השיקום עקב המלצה חיובית במיוחד מישור המבחן והיוותו של הנאשם בהליך גמילה ממושך מסמים, ולפיכך האoxic מאסר על תנאי שהיה תלוי נגדו, והשית

עליו של"צ ומחן. בראע"פ 4028/2014 בענין מאיר אзорור נידון המבקש ל-6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות לאחר שהודה בכניסה למקום מגורים ובגנבה. ניתן בענינו תסוקיר חיובי, ועונשו נזר כ-4 שנים לאחר ביצוע המעשה.

בענין זה יובהר כי הודהה בכתב האישום אין עניינה רק, ואף לא בעיקר, בחסכון בזמן שיפוט. יש בה בעיקר כדי להעיד על לקיחת אחריות של הנאים על מעשיהם, התובנות פנימית וחשבונם نفس, וזה נקודת המוצא להקלת בעונשם ולאימוץ מהתו טיפולי.

11. **noc'h המפורט לעיל, אני מוצאת כי מסוכנותו של הנאשם לשлом הציבור ורכשו גבוהה, ויש להעניק עדיפות לשיקול הגמול לאינטראס הציבורי, ובכללו הרתעת היחיד והרבים, על פני השיקולים האישיים של הנאשם.**

אין ספק כי משפטו של הנאשם ילדי ישפעו מכליאתו. כאמור, נסיבות חייו קשות, ואשתו בהריון נוסף. עם זאת, במקרה זה ונוכח המפורט לעיל סבורתני כי יש להעדיף את אינטראס החברה, ואת האינטראס של אלו הנפגעים שוב ושוב מהעבירות אותן בוחר הנאשם לבצע.

בהתאם לסעיף 58 לחוק העונשין, ברירת המחדל הינה כי מאסרים על תנאי יופעלו במצבבר לעונש המאסר המוטל על הנאשם. מtower התחשבות בנאים ובנסיבות האישיות, אני קובעת כי המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה, אך במצבבר לעונש המאסר שוטל על הנאשם בתיק זה.

לאחר ש核实תי את כל השיקולים נמצא כי יש להטיל על הנאשם עונשה הקрова לרף העליון של המתחם, כדי להרחקו מרכוש הציבור ולהרתו מbijouter עבירות נוספות. לאחר שמדובר בעבירה המבוצעת למטרה כלכלית, לא ניתן להימנע מעונשה אשר תפגע בכיסו של הנאשם. עם זאת, noc'h מצבו הכלכלי הקשה והיוומו נידון למאסר ממושך, ייגרו הקנס והפיצו תוך התחשבות במצבבו.

12. **noc'h המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. 20 חודשים מאסר בפועל, בגין עמי מעצרו מיום 10.9.14 ועד 22.10.14.
- ב. מופעלים מאסר מותנה בן 6 חודשים בת.פ (שלום פ"ת) 27467-10-12, ומאסר מותנה בן 8 חודשים בת.פ (שלום פ"ת) 16174-02-12.
- ג. המאסרים המותנים ירוצו בחופף זה לזה, ובמצבבר למאסר שהוטל בתיק זה, כך שבבסיס הכל ירצה הנאשם 28 חודשים מאסר.
- ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, ובלבבד שלא יעבור כל עבירות רכוש, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין.
- ה. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, ובלבבד שלא יעבור עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין.

- .ה. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונת, ישולם עד לתאריך 1.8.15.
- .ו. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה ישולם עד לתאריך 1.10.15.
- ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים.**
- זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחווזי.**

ניתן היום, א' تموز תשע"ה, 18 יוני 2015, בנסיבות הצדדים.